

NIKÁJSKO-KONSTANTINOPOLSKÉ VYZNÁNÍ VÍRY (R. 381)

Věřím v jednoho Boha,
Otce Všemohoucího,
Stvořitele nebe a země,
všeho viditelného
i neviditelného.
**I v jednoho Pána, Ježíše
Krista, jednorozeného
Syna Božího, který se
zrodil z Otce přede všemi
věky. Světlo ze Světla,**
pravý Bůh z pravého Boha,
zrozený, ne stvořený, jedné
podstaty s Otcem, skrze
něhož je vše stvořeno. On
pro nás lidi a pro naši
spásu sestoupil s nebes,
vtělil se z Ducha Svatého
a Marie Panny a stal se
člověkem. Byl za nás
ukřížován za Pontského
Piláta, trpěl a pohřben jest.
**Třetího dne vstal
z mrtvých podle Písem,**
vstoupil na nebesa a sedí
po pravici Otce.
A znovu přijde se slávou
soudit živé i mrtvé a jeho
Království bude bez konce.
**I v Ducha Svatého, Pána a
dárce života, jenž z Otce**
vychází a s Otcem i Synem
je zároveň uctíván
a oslavován a mluvil skrze
proroky.

I v jednu svatou, obecnou
a apoštolskou Církev.
Vyznávám jeden křest na
odpuštění hříchů.
Očekávám vzkříšení
mrtvých a život budoucího
věku. Amen.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν,
Πατέρα, Παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,
ὅρατῶν τε πάντων καὶ
ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν, τὸν Γίδὸν τοῦ Θεοῦ
τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ
πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ
φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ
Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα
οὐ ποιηθέντα, δόμοούσιον τῷ
Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα
ἐγένετο.
Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν
οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας
τῆς Παρθένου καὶ
ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν
ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ
παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ
ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον,
τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῳ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν
διὰ τῶν προφητῶν.
Εἰς μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν
καὶ Ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.
Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς
ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος
αἰώνος. Ἀμήν.

Бѣрѹю во єдінаго вѣа ѹциа
вседержителѧ, творца небъ и
земли, віднимымъ же всѣмъ и
невіднимымъ. **И** во єдинаго гдѣ
иша хрѣта, сѧ бѣжіа,
єдинороднаго, иже ѿ ѹциа
рождениаго прѣжде встѣхъ вѣкъ:
свѣтга ѿ свѣтга, вѣа истина ѿ
вѣа истина, рожденна, не
соптворенна, єдиногѹща ѹциа,
имже всѣ быша. **Н**а рѣди
человѣкъ, и нашеѡ ради
спасенїя, сшедшаго изъ нѣсъ, и
воплотившагося ѿ дѣла и
мріи дѣвы, и вочеловѣчился.
Распѣтаго же за нынѣ при
понтииистѣмъ пилатѣ, и
страдавша, и погребенна. **И**
воскрѣшаго въ третій денъ по
писанїемъ. **И** возшедшаго на
нѣса, и сѣдѧща ѿдеснѹю ѹциа.
И паки грядѹща со слабою,
ѹднити живимъ и мѣртвымъ,
enguоже црквию не вѣдется
конца. **И** въ дѣла сѣаго, гдѣ,
животворѧща, иже ѿ ѹциа
иходѧща, иже со ѹциемъ и
сномъ спокланѧемъ и славима,
глаголавшаго прѣбки. **В**о єдинѹ
ѹцию соборѹю и апостольскую
цркви. **И** сповѣдѹ єдиню
крещенїе, во ѿставленїе
граѣхъвъ. Чайо воскрѣши
мертвыхъ: **И** жиѳни вѣдѹщаго
вѣка. Амины.